

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 698/2020
01.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Урош Милосављевић адвокат из ..., против туженог Јавног комуналног предузећа „Инфостан“ Београд, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1810/19 од 24.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 01.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1810/19 од 24.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 422/15 од 31.01.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба тужиоца повучена у делу тужбеног захтева којим је тражио да суд обавезе туженог да врати тужиоца на радно место које одговара његовом степену стручне спреме или нижем степену стручне спреме, стручности и способности, да се обавезе тужени да тужиоцу на име изгубљене зараде исплати износ од 75.000,00 динара за сваки месец почев од престанка радног односа до враћања на рад, као и да тужени за тужиоца изврши уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и уплату свих осталих припадајућих доприноса и пореза (порез на зараду, накнаду за случају незапослености, доприносе за здравствено осигурање) за период од 15.07.2015. године па до повратка на рад. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду број .../... од 14.07.2015. године, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 160.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1810/19 од 24.10.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П1 422/15 од 31.01.2019. године, у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Такође, нема ни битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП на коју се указује ревизијом, јер другостепени суд у поступку одлучивања о жалби није погрешно применио одредбе овог закона, а што је могло утицати на доношење правилне и законите одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на основу закљученог уговора о раду број .../... од 28.11.2013. године. Обављао је послове на радном месту ..., за који посао се захтева висока стручна спрема, са описом послова: предлаже и обезбеђује остваривање пословне политике из свог делокруга рада; припрема годишњи план и програм ревизије и годишњи извештај о раду из свог делокруга рада; предузима корективне акције ради унапређења квалитета рада; проучава и предлаже увођење интерних контрола у пословним процесима у појединим секторима; врши наредну ревизију по налогу директора; прати прописе и организује рад предузећа за њихову инплементацију; проучава и вреднује поступак савлађивања ризика и методологију оцењивања ризика пословних процеса; изналази механизме за извођење интерне ревизије; доставља менаџменту предузећа потребне информације у циљу доношења добрих пословних одлука; организује и учествује у изради општих аката; сарађује са екстерним ревизијама и непосредно је одговоран за презентацију података и документацију за потребе екстерних ревизија и обавља друге послове по налогу директора. Решењем туженог број .../... од 14.07.2015. године тужиоцу је отказан уговор о раду на пословима ... у Служби ..., а због престанка потребе за радом тужиоца услед економских и организационих промена, у складу са Правилником о организацији и систематизацији радних места код туженог број 6197/1 од 19.06.2015. године. Радни однос тужиоца је престао са даном 15.07.2015. године када ће се тужиоцу извршити исплата отпремнине у износу од 35.538,02 динара, са образложењем да је потреба за радом тужиоца престала услед измене Правилника о систематизацији код туженог од 19.06.2015. године којим није предвиђена Служба интерне ревизије, унутрашње контроле и контроле квалитета и протокола, а тиме и радно место на које је тужилац био распоређен. Такође, наведеним решењем констатовано је да, обзиром на занимање тужиоца (...), послодавац нема потребе за овом врстом занимања нити могућности да га распореди на друго радно место.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили одредбе члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05...75/14) када су одбили захтев тужиоца за поништај као незаконитог решења о отказу уговора о раду од 14.07.2015. године.

Одредбом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдани разлог који се односи на потребе послодавца и то, ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

Правилником о организацији и систематизацији радних места у ЈКП „Инфостан“ број 6197/1 од 19.06.2015. године није предвиђена Служба интерне ревизије, унутрашње контроле и контроле квалитета и протокола.

По оцени Врховног касационог суда, код тужене је дошло до организационих промена које су довеле до смањења укупног броја запослених. Тужена је Правилником о организацији и систематизацији послова од 19.06.2015. године укинула Службу интерне ревизије, унутрашње контроле и контроле квалитета и протокола, у којој је тужилац обављао рад као ... . Укидање послова које је тужилац обављао представља организациону промену која је довела до престанка потребе за његовим радом, а како сходно важећем Правилнику нема послова на које би тужилац могао бити распоређен јер за обављање систематизованих послова нема одговарајући степен стручне спреме, односно у ситуацији када тужени није имао могућност да тужиоца распореди на друго одговарајуће радно место, то је тужиоцу од стране тужене, на основу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, законито отказан уговор о раду, због чега и по оцени Врховног касационог суда нема места поништају решења о отказу уговора о раду.

Имајући у виду наведено, као и да је тужиоцу исплаћена отпремнина, те да је у поступку пред нижестепеним судовима утврђено да није било могућности за премештај тужиоца на друге послове, обзиром да за исте није испуњавао прописане услове, а да тужилац током поступка није пружио доказе да га је тужени могао распоредити на друго радно место односно није указао на постојање радног места на које је могао бити распоређен, правилна је одлука нижестепених судова да није основан захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду.

Из наведених разлога Врховни касациони суд одлучио као у изреци на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић